

Od Blage sapice do burje

Ko je v 70. letih dr. Ana Krajnc prišla na Oddelek za pedagogiko Filozofske fakultete, je na oddelek prinesla nekaj svežega, odprla je nove strokovne izzive. Z njo se je v zgodovini oddelka začela pisati nova zgodba in odpiralo se je poglavje, ki mu danes rečemo andragogika.

Bili smo ena zadnjih generacij, ki smo leta 1970 na Filozofski fakulteti v Ljubljani vpisali dvopredmetni študij, pedagogiko pod A in psihologijo pod B. O andragogiki do takrat nismo kaj dosti slišali in še kar nekaj let je minilo, da je andragogika postala samostojna študijska smer. Izobraževanje odraslih je takrat velikokrat pomenilo le »večerno šolo« za tiste, ki niso zaključili rednega šolanja, in nekakšno dopolnilo rednemu šolanju.

Prof. Krajnceva nas je pritegnila z novimi pogledi, svojim navdušenjem in neizmerno vero v delo izobraževalcev. Tudi zato sem pod njenim mentorstvom izbrala temo diplomske naloge iz andragogike, in sicer o izobraževanju v delovnih organizacijah. Z izbiro teme diplomske naloge se je tako določila moja usmeritev v andragogiko, ki je kasneje pomenila tudi mojo poklicno pot.

Veliko kasneje sem jo – ob 50-letnici delovanja Ljudske univerze Ajdovščina – prosila, da ob jubileju napiše prispevek za naš zbornik. Poznala je zgodovino delovanja naše ljudske univerze, saj se je, Ajdovka po rodu, v Ajdovščino vedno rada vračala. Tu je tudi začela svoje delo kot strokovnjakinja na zavodu za zaposlovanje, kjer se je srečevala s problemi pomanjkanja znanja in izobrazbe pri ljudeh. Ni čudno, da je ob neki priliki v šali rekla, da se je andragogika rodila v Ajdovščini.

Poleg prispevka o delu ljudske univerze je napisala tudi prispevek o profesorici Miri Novak, prvi direktorici Ljudske univerze Ajdovščina. Zelo jo je cenila, predvsem njeno izjemno delo. Velikokrat sta se srečevali, ko je prihajala v rodno Ajdovščino. Novakova je Ano poimenovala

Blaga sapica. Kot je sama napisala v prispevku, je vprašanje, zakaj ji je izbrala to ime, pojasnila s tem, da iz Ljubljane vedno prinese nekaj novega in kot sapica spet odide.

Sama je ne bi tako poimenovala. Glede na vsa leta velikih sprememb v izobraževanju odraslih bi jo povezala z našo burjo, ki je silovita in neustavljiva, močna in prepoznavna, vztrajna, vse počisti, vse premeša in nič je ne ustavi.

Postavila je temelje slovenski andragogiki kot znanstveni disciplini, a se pri tem ni ustavila. Svoje razmišljanje je prenesla iz akademskih krogov in šla med ljudi. V Ajdovščini je desetletje vsako leto pod njenim vodstvom potekala Andragoška poletna šola, ki jo je postavila skupaj s sodelavci, in sicer od leta 1995 dalje. Poletna šola je bila na visoki strokovni ravni z udeležbo mednarodnih strokovnjakov. Obenem pa se je približala domačinom in jih v okviru poletne šole vključila v vse dejavnosti. Njen cilj je bil prav spreminjanje in vključevanje ljudi v vprašanja, ki so pomembna za njih in njihov kraj. Vodilo je bila misel, da se z izobraževanjem spreminja in premika meje, predvsem tiste v naših glavah. Tako se rešuje tudi vsakdanje probleme ljudi.

Na njeno pobudo je kasneje, leta 1997, v Ajdovščini nastala univerza za tretje življenjsko obdobje, tako kot tudi marsikje drugje v Sloveniji.

Ana Krajnc je res neustavljiva, polna energije in tako kot burja – vedno v gibanju. Premika sebe in premika druge.